

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 30ής Απριλίου 2015*

«Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δικαιώματα άμυνας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πλάνη εκτιμήσεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Δικαίωμα στην ιδιωτική και οικογενειακή ζωή — Αναλογικότητα»

Στην υπόθεση T-593/11,

Fares Al-Chihabi, κάτοικος Χαλεπίου (Συρία), εκπροσωπούμενος αρχικώς από τους L. Ruessmann και W. Berg, δικηγόρους, και στη συνέχεια από τον L. Ruessmann και τον J. Beck, solicitor,

προσφεύγων,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τον M. Bishop και την R. Liudvinaviciute-Cordeiro,

καθού,

υποστηριζόμενου από

την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη αρχικώς από την S. Boelaert και τον T. Scharf, και στη συνέχεια από τον T. Scharf και τον M. Κωνσταντινίδη,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2011/522/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 2ας Σεπτεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2011/273/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 228, σ. 16), του κανονισμού (ΕΕ) 878/2011 του Συμβουλίου, της 2ας Σεπτεμβρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 442/2011 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Συρία (ΕΕ L 228, σ. 1), της αποφάσεως 2011/782/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και για την κατάργηση της αποφάσεως 2011/273/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 319, σ. 56), του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Συρία και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 442/2011 (ΕΕ L 16, σ. 1), της αποφάσεως 2012/739/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και για την κατάργηση της αποφάσεως 2011/782 (ΕΕ L 330, σ. 21), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1117/2012 του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του άρθρου 32, παράγραφος 1, του κανονισμού 36/2012 (ΕΕ L 330, σ. 9), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 363/2013 του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού 36/2012 (ΕΕ L 111, σ. 1), και της αποφάσεως 2013/255/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

31ης Μαΐου 2013, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 147, σ. 14), καθώς και κάθε μεταγενέστερης νομοθεσίας καθόσον διατηρεί ή αντικαθιστά τις πράξεις αυτές, στον βαθμό που οι εν λόγω πράξεις αφορούν τον προσφεύγοντα,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. van der Woude, πρόεδρο, I. Wiszniewska-Białicka και I. Ulloa Rubio (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: C. Kristensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 12ης Ιουνίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Ο προσφεύγων, F. Al-Chihabi, είναι Σύρος επιχειρηματίας.
- 2 Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καταδικάζοντας σθεναρά τη βίαιη καταστολή των ειρηνικών διαδηλώσεων σε διάφορα μέρη σε ολόκληρη τη Συρία και απευθύνοντας έκκληση στις συριακές αρχές να μην καταφεύγουν στη βία, εξέδωσε, στις 9 Μαΐου 2011, την απόφαση 2011/273/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 121, σ. 11). Λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας της καταστάσεως, το Συμβούλιο επέβαλε απαγόρευση πωλήσεως όπλων, απαγόρευση εξαγωγών εξοπλισμού ικανού να χρησιμοποιηθεί για εσωτερική καταστολή, περιορισμούς εισόδου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που ευθύνονται για τη βίαιη καταστολή εις βάρος του αμάχου πληθυσμού στη Συρία.
- 3 Τα ονόματα των προσώπων που ευθύνονται για τη βίαιη καταστολή εις βάρος του αμάχου πληθυσμού στη Συρία, καθώς και τα ονόματα ή οι επωνυμίες των φυσικών ή νομικών προσώπων και των οντοτήτων που συνδέονται προς αυτά, παρατίθενται στο παράρτημα της αποφάσεως 2011/273. Το όνομα του προσφεύγοντος δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα αυτό. Κατά το άρθρο 5 της ως άνω αποφάσεως, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας κατόπιν προτάσεως κράτους μέλους ή του Υπατού Εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας, μπορεί να τροποποιεί το εν λόγω παράρτημα.
- 4 Δεδομένου ότι ορισμένα από τα περιοριστικά μέτρα που ελήφθησαν κατά της Συρίας εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της ΣΛΕΕ, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 442/2011, του Συμβουλίου, της 9ης Μαΐου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Συρία (ΕΕ L 121, σ. 1). Ο κανονισμός αυτός ταυτίζεται, κατ' ουσίαν, με την απόφαση 2011/273, αλλά προβλέπει δυνατότητες αποδεσμεύσεως των δεσμευθέντων κεφαλαίων. Ο κατάλογος που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II του ως άνω κανονισμού ταυτίζεται με εκείνον που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της αποφάσεως 2011/273 και, ως εκ τούτου, το όνομα του προσφεύγοντος δεν περιλαμβάνεται σε αυτόν. Δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού 442/2011, οσάκις το Συμβούλιο αποφασίζει να υπαγάγει φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή οργανισμό στα προβλεπόμενα περιοριστικά μέτρα, τροποποιεί αναλόγως το παράρτημα II και, επιπροσθέτως, εξετάζει τον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα αυτό σε τακτά χρονικά διαστήματα, και, πάντως, τουλάχιστον ανά δωδεκάμηνο.

- 5 Με την απόφαση 2011/522/ΚΕΠΠΑ, της 2ας Σεπτεμβρίου 2011 (ΕΕ L 228, σ. 16), το Συμβούλιο τροποποίησε την απόφαση 2011/273, προβλέποντας ότι το πεδίο εφαρμογής της, περιλαμβανομένου του παραρτήματός της, περιελάμβανε και τα «πρόσωπ[α] [...] που επωφελούνται των πολιτικών του καθεστώτος ή το υποστηρίζουν, καθώς και [τα] πρόσωπ[α] που συνδέονται με αυτούς, όπως κατονομάζονται στο παράρτημα». Το όνομα του προσφεύγοντος αναγράφεται στον πρώτο στίχο του πίνακα του παραρτήματος της ως άνω αποφάσεως, καθώς επίσης η ένδειξη «2.09.2011» και οι ακόλουθοι λόγοι:

«Πρόεδρος του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου του Χαλεπίου. Στηρίζει οικονομικά το συριακό καθεστώς.»
- 6 Με τον κανονισμό (ΕΕ) 878/2011, της 2ας Σεπτεμβρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού 442/2011 (ΕΕ L 228, σ. 1), το Συμβούλιο επεξέτεινε το πεδίο εφαρμογής του παραρτήματος II του κανονισμού 442/2011 ώστε να εφαρμόζεται στα «πρόσωπα και τις οντότητες που ωφελούνται από το καθεστώς ή το υποστηρίζουν ή στα συνδεδεμένα προς αυτά πρόσωπα και οντότητες». Το όνομα του προσφεύγοντος αναγράφεται στον πρώτο στίχο του πίνακα του παραρτήματος αυτού, με τους ίδιους λόγους και τα ίδια στοιχεία που αναγράφονταν στο παράρτημα της αποφάσεως 2011/522.
- 7 Στις 3 Σεπτεμβρίου 2011 το Συμβούλιο δημοσίευσε ανακοίνωση υπόψη των προσώπων και οντοτήτων κατά των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα που προβλέπονται στην απόφαση 2011/522 και στον κανονισμό 878/2011 (ΕΕ C 261, σ. 4).
- 8 Με την απόφαση 2011/782/ΚΕΠΠΑ, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και για την κατάργηση της αποφάσεως 2011/273 (ΕΕ L 319, σ. 56), το Συμβούλιο έκρινε, λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας της καταστάσεως στη Συρία, ότι ήταν αναγκαίο να λάβει συμπληρωματικά περιοριστικά μέτρα, όπως, μεταξύ άλλων, η θέσπιση περιορισμών στον τομέα της χρηματοδοτήσεως επιχειρήσεων ή της συμμετοχής σε ορισμένα έργα υποδομής. Χάριν σαφήνειας, τα μέτρα που επιβάλλει η απόφαση 2011/273 και τα πρόσθετα μέτρα ενσωματώθηκαν σε ενιαία νομική πράξη. Το όνομα του προσφεύγοντος αναγράφεται στον στίχο 19 του πίνακα του παραρτήματος I της τελευταίας ως άνω αποφάσεως, με τα ίδια στοιχεία και την ίδια αιτιολογία που αναγράφονταν στο παράρτημα της αποφάσεως 2011/522.
- 9 Στις 2 Δεκεμβρίου 2011, το Συμβούλιο δημοσίευσε στην Επίσημη Εφημερίδα ανακοίνωση υπ' όψιν των προσώπων και των οντοτήτων κατά των οποίων εφαρμόζονται περιοριστικά μέτρα που προβλέπονται στην απόφαση 2011/782 και στον κανονισμό 442/2011, όπως εφαρμόστηκαν με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1244/2011 του Συμβουλίου σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Συρία (ΕΕ C 351, σ. 14).
- 10 Ο κανονισμός (ΕΕ) 36/2012 του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Συρία και για την κατάργηση του κανονισμού 442/2011 (ΕΕ L 16, σ. 1), προβλέπει περιοριστικά μέτρα και τροποποιεί τον κατάλογο των προσώπων και των οντοτήτων έναντι των οποίων εφαρμόζονται. Το όνομα του προσφεύγοντος αναγράφεται στον στίχο 51 του πίνακα του παραρτήματος II του ως άνω κανονισμού, με τα ίδια στοιχεία και την ίδια αιτιολογία που αναγράφονταν στο παράρτημα της αποφάσεως 2011/522.
- 11 Στις 24 Ιανουαρίου 2012, το Συμβούλιο δημοσίευσε ανακοίνωση υπ' όψιν των προσώπων και των οντοτήτων κατά των οποίων εφαρμόζονται περιοριστικά μέτρα που προβλέπονται στην απόφαση 2011/782, όπως εφαρμόστηκε με την εκτελεστική απόφαση 2012/37/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, και στον κανονισμό 36/2012, όπως εφαρμόστηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 55/2012 του Συμβουλίου, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ C 19, σ. 5).
- 12 Με την απόφαση 2012/739/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2012, για περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και για την κατάργηση της αποφάσεως 2011/782 (ΕΕ L 330, σ. 21), τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα ενσωματώθηκαν σε ενιαία νομική πράξη. Το όνομα του προσφεύγοντος

αναγράφεται στον στίχο 49 του πίνακα του παραρτήματος I της ως άνω αποφάσεως, εν μέρει με τα ίδια στοιχεία και την ίδια αιτιολογία που αναγράφονταν στο παράρτημα της αποφάσεως 2011/522. Το Συμβούλιο προσέθεσε επίσης ένα νέο λόγο, ήτοι το στοιχείο «Αντιπρόεδρος του Cham Holding».

- 13 Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1117/2012 του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του άρθρου 32, παράγραφος 1, του κανονισμού 36/2012 (ΕΕ L 330, σ. 9), τροποποίησε το παράρτημα II του κανονισμού 36/2012. Το όνομα του προσφεύγοντος αναγράφεται στον στίχο 1 του πίνακα του ως άνω παραρτήματος, με τα ίδια στοιχεία και την ίδια αιτιολογία που αναγράφονταν στο παράρτημα της αποφάσεως 2012/739.
- 14 Στις 30 Νοεμβρίου 2012, το Συμβούλιο δημοσίευσε ανακοίνωση υπ' όψιν των προσώπων και των οντοτήτων κατά των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα που προβλέπονται στην απόφαση 2012/739 και στον κανονισμό 36/2012, όπως εφαρμόστηκαν με τον εκτελεστικό κανονισμό 1117/2012 (ΕΕ C 370, σ. 6).
- 15 Η εκτελεστική απόφαση 2013/185/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2013, για την εφαρμογή της αποφάσεως 2012/739 (ΕΕ L 111, σ. 77), σκοπεί στην επικαιροποίηση του καταλόγου των προσώπων και οντοτήτων που αποτελούν αντικείμενο περιοριστικών μέτρων, όπως αυτός παρατίθεται στο παράρτημα I της αποφάσεως 2012/739. Το όνομα του προσφεύγοντος αναγράφεται στον στίχο 49 του παραρτήματος αυτού, με τα ίδια στοιχεία και την ίδια αιτιολογία που αναγράφονταν στην απόφαση 2012/739.
- 16 Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 363/2013 του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού 36/2012 (ΕΕ L 111, σ. 1), τροποποιεί το παράρτημα II του κανονισμού 36/2012. Το όνομα του προσφεύγοντος αναγράφεται στον στίχο 49 του πίνακα του ως άνω παραρτήματος με τα ίδια στοιχεία και την ίδια αιτιολογία που αναγράφονταν στο παράρτημα της αποφάσεως 2012/739.
- 17 Στις 23 Απριλίου 2013, το Συμβούλιο δημοσίευσε ανακοίνωση υπ' όψιν των προσώπων και των οντοτήτων κατά των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα που προβλέπονται στην απόφαση 2012/739, όπως εφαρμόζεται με την εκτελεστική απόφαση 2013/185, και στον κανονισμό 36/2012, όπως εφαρμόζεται με τον εκτελεστικό κανονισμό 363/2013 (ΕΕ C 115, σ. 5).
- 18 Στις 31 Μαΐου 2013, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 147, σ. 14). Το όνομα του προσφεύγοντος αναγράφεται στον στίχο 49 του πίνακα του παραρτήματος I της ως άνω αποφάσεως, με τα ίδια στοιχεία και την ίδια αιτιολογία που αναγράφονταν στο παράρτημα της αποφάσεως 2011/739.
- 19 Την 1η Ιουνίου 2013, το Συμβούλιο δημοσίευσε ανακοίνωση υπόψη των προσώπων και οντοτήτων έναντι των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα που προβλέπονται στην απόφαση 2013/255 και στον κανονισμό 36/2012 (ΕΕ C 155, σ. 1).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 20 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Σεπτεμβρίου 2011, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως 2011/522, του κανονισμού 878/2011, της αποφάσεως 2011/684/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2011, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2011/273 (ΕΕ L 269, σ. 33), και του κανονισμού (ΕΕ) 1011/2011 του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού 442/2011 (ΕΕ L 269, σ. 18), καθόσον τον αφορούν, καθώς και κατά κάθε μεταγενέστερης νομοθεσίας που σκοπεί στη διατήρηση των πράξεων αυτών, καθόσον τον αφορούν.

- 21 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την ίδια ημέρα, ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση εκδικάσεως της υποθέσεως με ταχεία διαδικασία δυνάμει του άρθρου 76α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.
- 22 Με απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2012, το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) απέρριψε το εν λόγω αίτημα.
- 23 Με διάταξη του προέδρου του έκτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2012, έγινε δεκτή η αίτηση παρεμβάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής υπέρ του Συμβουλίου, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Μαρτίου 2012.
- 24 Με το υπόμνημα απαντήσεως που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 12 Απριλίου 2012, ο προσφεύγων προσάρμοσε τα αιτήματά του, ζητώντας επίσης την ακύρωση της αποφάσεως 2011/782 και του κανονισμού 36/2012, καθόσον οι πράξεις αυτές τον αφορούν. Με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 25 Μαΐου 2012, το Συμβούλιο δήλωσε ότι έλαβε γνώση του αιτήματος του προσφεύγοντος.
- 25 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Ιουλίου 2013, ο προσφεύγων προσάρμοσε τα αιτήματά του, ζητώντας μόνον την ακύρωση της αποφάσεως 2012/739, του εκτελεστικού κανονισμού 1117/2012, του εκτελεστικού κανονισμού 363/2013 και της αποφάσεως 2013/255, καθόσον οι πράξεις αυτές τον αφορούν, καθώς και κάθε μεταγενέστερης νομοθεσίας, καθόσον διατηρεί ή αντικαθιστά τις πράξεις αυτές, στον βαθμό που τον αφορούν. Με τις παρατηρήσεις του επί του ως άνω υπομνήματος προσαρμογής αιτημάτων, οι οποίες κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 3 Σεπτεμβρίου 2013, το Συμβούλιο έλαβε γνώση του αιτήματος του προσφεύγοντος, αμφισβητώντας, εντούτοις, το επιχείρημά του κατά το οποίο ο ίδιος δεν ήταν πλέον αντιπρόεδρος του Cham Holding.
- 26 Κατόπιν της αλλαγής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο έβδομο τμήμα, στο οποίο, κατά συνέπεια, ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση.
- 27 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν σε ορισμένες γραπτές ερωτήσεις και να προσκομίσουν, σε κάποιες περιπτώσεις, ορισμένα έγγραφα. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν στα αιτήματα αυτά.
- 28 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις που τους έθεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 12ης Ιουνίου 2014. Ο προσφεύγων επιβεβαίωσε ότι αποσύρει το αίτημα ακυρώσεως κάθε μεταγενέστερης νομοθεσίας καθόσον αυτή διατηρεί ή αντικαθιστά τις πράξεις αυτές, δήλωση η οποία καταχωρίστηκε στα πρακτικά της συνεδριάσεως.
- 29 Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει την απόφαση 2011/522, τον κανονισμό 878/2011, την απόφαση 2011/782, τον κανονισμό 36/2012, την απόφαση 2012/739, τον εκτελεστικό κανονισμό 1117/2012, τον εκτελεστικό κανονισμό 363/2013 και την απόφαση 2013/255 (στο εξής, από κοινού: προσβαλλόμενες πράξεις)·
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 30 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 31 Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται, καταρχάς, τέσσερις λόγους. Ο πρώτος λόγος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως και, ιδίως, παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, ο δεύτερος, από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και προσβολή του δικαιώματος σε αποτελεσματική ένδικη προστασία, ο τρίτος, από προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων, μεταξύ των οποίων το δικαίωμα ιδιοκτησίας, το δικαίωμα για προστασία της φήμης και της υπολήψεως, το δικαίωμα εργασίας, η ελευθερία του επιχειρείν, καθώς και το δικαίωμα για εφαρμογή τεκμηρίου αθωότητας, και ο τέταρτος από προσβολή του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Με το υπόμνημά του περί προσαρμογής των αιτημάτων, ο προσφεύγων προβάλλει επίσης έναν πέμπτο λόγο, ο οποίος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 32 Το Γενικό Δικαστήριο θα εξετάσει καταρχάς τον δεύτερο λόγο, εν συνεχεία τον πρώτο και τον πέμπτο λόγο και, τέλος, τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο από κοινού.

Επί του δευτέρου λόγου, ο οποίος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και από προσβολή του δικαιώματος σε αποτελεσματική ένδικη προστασία

- 33 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο προσέβαλε τα δικαιώματά του άμυνας και το δικαίωμά του σε αποτελεσματική ένδικη προστασία, καθόσον τούτο ήταν υποχρεωμένο να του γνωστοποιήσει σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο βαθμό τους λόγους για τους οποίους το όνομά του εγγράφηκε στον κατάλογο των προσώπων που αφορούν τα περιοριστικά μέτρα, πρώτον, κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως περί εγγραφής του ονόματός του στον κατάλογο, και δεύτερον, το αργότερο, το ταχύτερο δυνατόν κατά την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως, προκειμένου να είναι σε θέση να ασκήσει το δικαίωμά του προσφυγής εντός των προβλεπομένων προθεσμιών.
- 34 Ο προσφεύγων προβάλλει επίσης προσβολή του δικαιώματος σε αποτελεσματική ένδικη προστασία, η οποία απορρέει από την προσβολή των δικαιωμάτων του άμυνας λόγω του ότι δεν υπήρξε διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας ο ίδιος θα μπορούσε να υποστηρίξει τις απόψεις του, καθώς και από την άρνηση του Συμβουλίου να του παράσχει πρόσβαση στον φάκελο της υποθέσεως εντός ευλόγου προθεσμίας μετά την επιβολή των μέτρων αυτών, ιδίως στα αποδεικτικά στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για τη δικαιολόγηση των επιβληθέντων περιοριστικών μέτρων.
- 35 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, αμφισβητεί τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος.
- 36 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας, ο οποίος κατοχυρώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περιλαμβάνει το δικαίωμα ακροάσεως και το δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο, στο πλαίσιο του σεβασμού των νομίμων συμφερόντων για εμπιστευτικότητα (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadı, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, στο εξής: απόφαση Kadı II, σκέψη 99 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 37 Εξάλλου, το δικαίωμα σε αποτελεσματική ένδικη προστασία, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, επιβάλλει ο ενδιαφερόμενος να είναι σε θέση να γνωρίζει τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η απόφαση που τον αφορά, είτε επειδή έχει διαβάσει την ίδια την απόφαση είτε επειδή του έχουν γνωστοποιηθεί οι λόγοι αυτοί κατόπιν αιτήσεώς του, υπό την επιφύλαξη της εξουσίας του αρμόδιου δικαστή να απαιτήσει από την οικεία αρχή την κοινοποίηση αυτή, προκειμένου να παρασχεθεί στον οικείο ενδιαφερόμενο η δυνατότητα να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες και να αποφασίσει, έχοντας γνώση όλων των στοιχείων, αν είναι σκόπιμο

να προσφύγει στον αρμόδιο δικαστή, καθώς και να παρασχεθεί στον δικαστή πλήρως η δυνατότητα ασκήσεως του ελέγχου νομιμότητας της επίμαχης αποφάσεως (βλ. απόφαση Kadi II, σκέψη 100 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 38 Το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων προβλέπει, εντούτοις, περιορισμούς στην άσκηση των δικαιωμάτων που κατοχυρώνει, εφόσον ο οικείος περιορισμός δεν θίγει το ουσιώδες περιεχόμενο του επίμαχου θεμελιώδους δικαιώματος και εφόσον, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, ο περιορισμός αυτός είναι αναγκαίος και εξυπηρετεί όντως σκοπούς γενικού συμφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Kadi II, σκέψη 101 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 39 Επιπροσθέτως, η ύπαρξη προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος σε αποτελεσματική δικαστική προστασία πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση προς τις ειδικές περιστάσεις κάθε συγκεκριμένης υποθέσεως, ιδίως σε συνάρτηση προς τη φύση της επίμαχης πράξεως, το πλαίσιο εντός του οποίου αυτή εκδόθηκε, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό ζήτημα (προπαρατεθείσα απόφαση Kadi II, σκέψη 102 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

Επί της γνωστοποίησης των προσβαλλομένων πράξεων στον προσφεύγοντα

- 40 Όσον αφορά τη γνωστοποίηση των προσβαλλομένων πράξεων στον προσφεύγοντα, υπενθυμίζεται ότι ο δικαστής της Ένωσης διακρίνει μεταξύ, αφενός, της αρχικής εγγραφής του ονόματος προσώπου στον κατάλογο προσώπων που αφορούν τα περιοριστικά μέτρα βάσει αποφάσεως και, αφετέρου, της διατηρήσεως της εγγραφής του ονόματος του προσώπου αυτού στον ως άνω κατάλογο βάσει μεταγενέστερων αποφάσεων.
- 41 Πρώτον, όσον αφορά την αρχική εγγραφή του ονόματος προσώπου στον κατάλογο προσώπων που αφορούν τα περιοριστικά μέτρα, δεν μπορεί να απαιτηθεί από τις αρχές της Ένωσης η γνωστοποίηση των λόγων επιβολής των ως άνω μέτρων πριν από την αρχική εγγραφή ενός προσώπου ή μιας οντότητας σε τέτοιου είδους κατάλογο (βλ. απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, Makhlouf κατά Συμβουλίου, T-383/11, σκέψη 38 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Πράγματι, τέτοια εκ των προτέρων γνωστοποίηση θα διακύβευε την αποτελεσματικότητα των μέτρων δεσμεύσεως κεφαλαίων και οικονομικών πόρων που επιβάλλουν οι αποφάσεις αυτές (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Makhlouf κατά Συμβουλίου, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 42 Έτσι, προς επίτευξη του επιδιωκόμενου με την απόφαση 2011/522 και τον κανονισμό 878/2011 σκοπού, στα παραρτήματα των οποίων ενεγράφη αρχικώς το όνομα του προσφεύγοντος, τέτοια μέτρα πρέπει, ως εκ της φύσεώς τους, να επιβάλλονται αιφνιδιαστικώς και να εφαρμόζονται αμέσως (βλ., κατ' αυτήν την έννοια, προπαρατεθείσα απόφαση Makhlouf κατά Συμβουλίου, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 43 Για λόγους που αφορούν επίσης τον επιδιωκόμενο με την εν λόγω απόφαση σκοπό και την αποτελεσματικότητα των μέτρων που αυτή προβλέπει, οι αρχές της Ένωσης δεν είχαν, ωσαύτως, την υποχρέωση να ακούσουν τον προσφεύγοντα πριν από την αρχική αναγραφή του ονόματός του στον κατάλογο των παραρτημάτων αυτών (βλ., κατ' αυτήν την έννοια, προπαρατεθείσα απόφαση Makhlouf κατά Συμβουλίου, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 44 Δεύτερον, όσον αφορά την προηγούμενη γνωστοποίηση των αποφάσεων περί διατηρήσεως της εγγραφής του ονόματος προσώπου στον κατάλογο προσώπων τα οποία αφορούν τα περιοριστικά μέτρα, από τη συνδυασμένη εξέταση των σκέψεων 101 και 103 της αποφάσεως Kadi II προκύπτει ότι, όσον αφορά απόφαση περί διατηρήσεως ονόματος προσώπου σε τέτοιο κατάλογο, αντιθέτως προς όσα γίνονται δεκτά περί αρχικής εγγραφής, η αρμόδια αρχή της Ένωσης υποχρεούται, καταρχήν, να

γνωστοποιήσει στο πρόσωπο, προ της εκδόσεως της οικείας αποφάσεως, τα στοιχεία τα οποία διαθέτει και στα οποία βασίζει την απόφασή της, ώστε το πρόσωπο αυτό να είναι σε θέση να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του.

- 45 Εντούτοις, όταν το Συμβούλιο συμπληρώνει την αιτιολογία περί της εγγραφής του ονόματος του προσφεύγοντος σε κατάλογο προσώπων τα οποία αφορούν τα περιοριστικά μέτρα, όπως συνέβη στην προκειμένη περίπτωση με την έκδοση της αποφάσεως 2012/739 και του κανονισμού 1117/2012, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των επίμαχων πράξεων.
- 46 Στην προκειμένη περίπτωση, όσον αφορά την απόφαση 2011/782 και τον κανονισμό 36/2012, πράξεις με τις οποίες διατηρήθηκε η εγγραφή του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων τα οποία αφορούν τα περιοριστικά μέτρα τα οποία περιλαμβάνονται στα παραρτήματα των ως άνω πράξεων χωρίς να τροποποιούν την αιτιολογία της αρχικής εγγραφής, υπενθυμίζεται ότι, καίτοι κάθε επακόλουθης αποφάσεως περί δεσμεύσεως κεφαλαίων πρέπει, καταρχήν, να προηγείται κοινοποίηση των νέων επιβαρυντικών στοιχείων και ακρόαση (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2011, Γαλλία κατά People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, Συλλογή, σκέψη 137, και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2010, Fahas κατά Συμβουλίου, T-49/07, Συλλογή, σκέψη 48), τούτο δεν ισχύει όταν η αιτιολογία επακόλουθης αποφάσεως δεσμεύσεως κεφαλαίων ταυτίζεται κατ' ουσίαν με εκείνη της οποίας ήδη έγινε επίκληση στο πλαίσιο προηγούμενης αποφάσεως. Ως εκ τούτου, μπορεί να εξαρθεί απλή δήλωση προς τον σκοπό αυτό (αποφάσεις της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, Sison κατά Συμβουλίου, T-341/07, Συλλογή, σκέψη 62, και Fahas κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα σκέψη 55).
- 47 Βάσει της ανωτέρω νομολογίας, η έλλειψη ατομικής γνωστοποίησεως της αποφάσεως 2011/782 και του κανονισμού 36/2012, πράξεις για τις οποίες το Συμβούλιο απλώς επανέλαβε την αιτιολογία της αρχικής εγγραφής, χωρίς την παραμικρή προσθήκη ή τροποποίηση, δεν θίγει τα δικαιώματα άμυνας.
- 48 Αντιθέτως, όσον αφορά την απόφαση 2012/739 και τον εκτελεστικό κανονισμό 1117/2012, πράξεις για τις οποίες το Συμβούλιο τροποποίησε την αιτιολογία της αρχικής εγγραφής του ονόματος του προσφεύγοντος στον επίμαχο κατάλογο, υπενθυμίζεται ότι, στο πλαίσιο τέτοιων πράξεων, η γνωστοποίηση των νέων επιβαρυντικών στοιχείων και το δικαίωμα ακροάσεως πρέπει να διασφαλίζονται προ της εκδόσεως των πράξεων αυτών (προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά People's Mojahedin Organization of Iran, σκέψη 63).
- 49 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι το Συμβούλιο ενημέρωσε τον προσφεύγοντα για την πρόθεσή του να τροποποιήσει την αιτιολογία βάσει της οποίας ενεγράφη το όνομά του στους επίμαχους καταλόγους, με έγγραφο της 29ης Μαΐου 2012. Συνεπώς, ο προσφεύγων ήταν σε θέση να υποβάλει παρατηρήσεις σχετικά με τον νέο λόγο που θα προσετίθετο. Ως εκ τούτου, εσφαλμένως εκτίμησε ο προσφεύγων ότι το Συμβούλιο προσέβαλε το δικαίωμά του ακροάσεως σχετικά με την απόφαση 2012/739 και τον εκτελεστικό κανονισμό 1117/2012.
- 50 Όσον αφορά την απόφαση 2013/255 και τον εκτελεστικό κανονισμό 363/2013, καθόσον οι εν λόγω πράξεις επαναλαμβάνουν επακριβώς την αιτιολογία που περιλαμβάνεται στην απόφαση 2012/739 και τον εκτελεστικό κανονισμό 1117/2012, η έλλειψη ατομικής κοινοποίησεως των πράξεων αυτών δεν προσβάλλει τα δικαιώματα άμυνας.

Επί του δικαιώματος ακροάσεως και λήψεως των αποδεικτικών στοιχείων

- 51 Κατά τη νομολογία σχετικά με τις αποφάσεις διατηρήσεως της εγγραφής του ονόματος προσώπου στον κατάλογο προσώπων τα οποία αφορούν τα περιοριστικά μέτρα, όταν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο διατυπώνει παρατηρήσεις επί της αιτιολογικής εκθέσεως, η αρμόδια αρχή της Ένωσης έχει

την υποχρέωση να εξετάσει, με επιμέλεια και αμεροληψία, το βάσιμο των προβαλλόμενων λόγων, υπό το πρίσμα των παρατηρήσεων αυτών και, ενδεχομένως, των συνημμένων στις παρατηρήσεις αυτές απαλλακτικών στοιχείων (βλ. απόφαση Kadi II, σκέψη 114 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 52 Όπως έχει υπογραμμίσει το Συμβούλιο, το άρθρο 21 της αποφάσεως 2011/782, το άρθρο 32 του κανονισμού 36/2012, το άρθρο 27 της αποφάσεως 2012/739 και το άρθρο 30 της αποφάσεως 2013/255 προβλέπουν ότι, εάν υποβληθούν παρατηρήσεις ή προσκομισθούν νέα ουσιώδη στοιχεία, το Συμβούλιο επανεξετάζει την απόφασή του και ενημερώνει σχετικά το οικείο φυσικό πρόσωπο ή την οικεία οντότητα.
- 53 Εξάλλου, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι το Συμβούλιο υποχρεούται να εξασφαλίζει τη δυνατότητα προσβάσεως σε όλα τα μη εμπιστευτικά διοικητικά έγγραφα που αφορούν το επίμαχο μέτρο μόνον κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου (απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Νοεμβρίου 2011, Bank Mellī Iran κατά Συμβουλίου, C-548/09 P, Συλλογή, σκέψη 92).
- 54 Επιπροσθέτως, πρέπει να υπομνησθεί ότι η δημοσίευση ανακοινώσεως υπ' όψιν των προσώπων επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα αυτού του τύπου εξαρχεί ώστε να επιστήσει την προσοχή των οικείων προσώπων στη δυνατότητα αμφισβήτησεως της αποφάσεως του Συμβουλίου (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2013, Gbagbo κ.λπ. κατά Συμβουλίου, C-478/11 P έως C-482/11 P, σκέψη 62).
- 55 Στην προκειμένη περίπτωση, στις 3 Σεπτεμβρίου, ημέρα δημοσίευσσεως της αποφάσεως 2011/522 και του κανονισμού 878/2011, τέτοια ανακοίνωση δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, ενημερώνοντας τα οικεία πρόσωπα για τη δυνατότητα να ζητήσουν τη γνωστοποίηση των στοιχείων που αποτέλεσαν την αιτιολογία των εκδοθεισών πράξεων. Το Συμβούλιο προέβη σε αντίστοιχες ενέργειες όσον αφορά την απόφαση 2011/782 και τον κανονισμό 35/2012, δημοσιεύοντας στην Επίσημη Εφημερίδα σχετική ανακοίνωση. Επομένως, εσφαλμένως υποστήριξε ο προσφεύγων ότι δεν είχε τη δυνατότητα και την ευκαιρία να υπερασπιστεί εαυτόν.
- 56 Όσον αφορά την απόφαση 2012/739, τον εκτελεστικό κανονισμό 1117/2012, την απόφαση 2013/185 και τον εκτελεστικό κανονισμό 363/2013, το Συμβούλιο ενημέρωσε τον προσφεύγοντα, με δύο επιστολές ατομικής κοινοποιήσεως της 30ής Νοεμβρίου 2012 και της 13ης Μαΐου 2013 για τη δυνατότητα να ζητήσει τη γνωστοποίηση των στοιχείων που αποτέλεσαν την αιτιολογία των ως άνω πράξεων. Συνεπώς, ο προσφεύγων ήταν σε θέση να ζητήσει αυτήν τη γνωστοποίηση και να προετοιμάσει την άμυνά του.
- 57 Επιπροσθέτως, δεν προκύπτει από τη δικογραφία ότι ο προσφεύγων έκανε χρήση των διαδικασιών που υπομνήσθηκαν στη σκέψη 54 ανωτέρω. Ως εκ τούτου, είναι αβάσιμο το επιχείρημα περί προσβολής από την Επιτροπή του δικαιώματός του σε αποτελεσματική ένδικη προστασία.
- 58 Εκ των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πρώτου λόγου, ο οποίος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

- 59 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο έλαβε τα εις βάρος του περιοριστικά μέτρα χωρίς να τον έχει ενημερώσει για τους λόγους ούτως ώστε να είναι σε θέση να παρουσιάσει τα επιχειρήματά του υπερασπίσεως ή να υποβάλει άλλες παρατηρήσεις, και δη χρησιμοποιώντας γενικές, στερεοτυπικές διατυπώσεις, χωρίς να προσδιορίζει τα πραγματικά περιστατικά και νομικά στοιχεία που δικαιολογούν την εγγραφή του ονόματός του στους επίμαχους καταλόγους ή τον λόγο που καθιστούσε επιβεβλημένη την έκδοση των προσαλλομένων πράξεων.
- 60 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, αμφισβητεί τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος.

- 61 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η υποχρέωση αιτιολογήσεως των βλαπτικών πράξεων, η οποία αποτελεί αναγκαίο συμπλήρωμα της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, έχει ως σκοπό, αφενός, να παράσχει στον θιγόμενο ικανές ενδείξεις ως προς το αν η πράξη είναι όντως βάσιμη ή αν ενδεχομένως βαρύνεται με πλημμέλεια δυνάμενη να αποτελέσει λόγο αμφισβήτησεως του κύρους της ενώπιον του δικαστή της Ένωσης και, αφετέρου, να παράσχει στον τελευταίο τη δυνατότητα ελέγχου της νομιμότητας της πράξεως αυτής (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Makhlouf κατά Συμβουλίου, σκέψη 60, και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 62 Επίσης κατά πάγια νομολογία, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και να επιτρέπει να διαφανεί κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο το σκεπτικό του θεσμικού οργάνου το οποίο έλαβε το συγκεκριμένο μέτρο, ούτως ώστε οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να μπορεί να ασκήσει τον έλεγχό του (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Makhlouf κατά Συμβουλίου, σκέψη 61 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 63 Καθόσον δεν παρέχεται στο θιγόμενο πρόσωπο ή τη θιγόμενη οντότητα δικαίωμα ακροάσεως πριν από τη λήψη της αρχικής αποφάσεως περί δεσμεύσεως κεφαλαίων και οικονομικών πόρων, η τήρηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως είναι ακόμη σημαντικότερη, καθόσον αποτελεί τη μοναδική εγγύηση που τους επιτρέπει, τουλάχιστον μετά την έκδοση της αποφάσεως αυτής, να ασκήσουν λυσιτελώς τα ένδικα βοηθήματα που έχουν στη διάθεσή τους για να αμφισβητήσουν τη νομιμότητα της εν λόγω αποφάσεως (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Makhlouf κατά Συμβουλίου, σκέψη 62 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 64 Ως εκ τούτου, στην αιτιολογία πράξεως του Συμβουλίου περί επιβολής μέτρων δεσμεύσεως κεφαλαίων πρέπει να εκτίθενται οι ειδικοί και συγκεκριμένοι λόγοι για τους οποίους το Συμβούλιο εκτιμά, στο πλαίσιο της ασκήσεως της διακριτικής εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, ότι πρέπει να επιβληθεί τέτοιο μέτρο στον ενδιαφερόμενο (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Makhlouf κατά Συμβουλίου, σκέψη 63 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 65 Ωστόσο, η απαίτηση περί αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, και ιδίως αναλόγως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως προς παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες (βλ. απόφαση Makhlouf κατά Συμβουλίου, σκέψη 64 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 66 Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το εάν η αιτιολογία μιας πράξης ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του περιεχομένου της αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό ζήτημα (βλ. απόφαση Makhlouf κατά Συμβουλίου, σκέψη 65 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 67 Ειδικότερα, βλαπτική πράξη είναι αρκούντως αιτιολογημένη εφόσον εκδόθηκε εντός πλαισίου που είναι γνωστό στον ενδιαφερόμενο και το οποίο του παρέχει τη δυνατότητα να αντιληφθεί το περιεχόμενο του ληφθέντος έναντι αυτού μέτρου (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Makhlouf κατά Συμβουλίου, σκέψη 66 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 68 Στην προκειμένη περίπτωση, όσον αφορά τη γνώση από μέρους του προσφεύγοντος του γενικού πλαισίου εντός του οποίου επιβλήθηκαν τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα, πρέπει να επισημανθεί ότι οι αιτιολογικές σκέψεις 1 έως 3 της αποφάσεως 2011/273, στην οποία αναφέρονται η απόφαση 2011/522 και ο κανονισμός 878/2011, εκθέτουν σαφώς τους γενικούς λόγους επιβολής των περιοριστικών μέτρων κατά της Συρίας από την Ένωση, με τις ακόλουθες επισημάνσεις:
- «(1) Στις 29 Απριλίου 2011, η Ευρωπαϊκή Ένωση εξέφρασε τη βαθιά ανησυχία της για την κατάσταση που [διαμορφώνεται] στη Συρία και για την ανάπτυξη στρατιωτικών δυνάμεων και δυνάμεων ασφαλείας σε ορισμένες πόλεις της Συρίας.

- (2) Η Ένωση καταδίκασε σθεναρά τη βίαιη καταστολή, μεταξύ άλλων με τη χρήση αληθινών πυρομαχικών, ειρηνικών διαδηλώσεων σε διάφορα σημεία στη Συρία, με αποτέλεσμα τον θάνατο αρκετών διαδηλωτών, τον τραυματισμό άλλων και αυθαίρετες συλλήψεις, κάλεσε δε τις συριακές δυνάμεις ασφαλείας να συγκρατούν απλώς το πλήθος αντί να προβαίνουν σε καταστολή.
- (3) Δεδομένης της σοβαρότητας της καταστάσεως, θα πρέπει να επιβληθούν περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη βίαιη καταστολή του άμαχου πληθυσμού στη Συρία.»
- 69 Επιπροσθέτως, κατά το άρθρο 4 της αποφάσεως 2011/273, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2011/522, «δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι που ευρίσκονται στην κυριότητα, την κατοχή ή τον έλεγχο των προσώπων που ευθύνονται για τη βίαιη καταστολή του άμαχου πληθυσμού στη Συρία, προσώπων και οντοτήτων που επωφελούνται των πολιτικών του καθεστώτος ή υποστηρίζουν τις πολιτικές αυτές, καθώς και των προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με αυτές, όπως κατονομάζονται στο παράρτημα».
- 70 Εξάλλου, το άρθρο 25, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2012/739, προβλέπει ότι τα μέτρα μπορούν να επιβάλλονται κατά προσώπων που ευθύνονται για τη βίαιη καταστολή του άμαχου πληθυσμού στη Συρία, προσώπων και οντοτήτων που επωφελούνται των πολιτικών του καθεστώτος ή υποστηρίζουν τις πολιτικές αυτές, καθώς και των προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται προς αυτές.
- 71 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι μπορεί να συναχθεί ότι το γενικό πλαίσιο στο οποίο αναφέρονται οι προσβαλλόμενες πράξεις ήταν γνωστό στις εξέχουσες προσωπικότητες της συριακής κοινωνίας (βλ. κατ' αυτήν την έννοια προπαρατεθείσα απόφαση Makhlouf κατά Συμβουλίου). Στην προκειμένη περίπτωση, ο προσφεύγων είναι, όπως προκύπτει από τη δικογραφία και τις δικές του δηλώσεις, σημαντικός επιχειρηματίας στη Συρία, ο οποίος δραστηριοποιείται κυρίως στον φαρμακευτικό τομέα, τον τομέα των γεωργικών προϊόντων διατροφής και τον χρηματοοικονομικό τομέα. Εξάλλου, ο προσφεύγων είναι επίσης ο πρόεδρος του εμπορικού και βιομηχανικού επιμελητηρίου του Χαλεπίου (Συρία). Επομένως, το γενικό πλαίσιο στο οποίο αναφέρονται οι ως άνω πράξεις δεν μπορεί παρά να του ήταν γνωστό.
- 72 Όσον αφορά το συγκεκριμένο πλαίσιο της εγγραφής του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους που προσαρτήθηκαν στις προσβαλλόμενες πράξεις, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι, προκειμένου να εκπληρώσει ορθώς την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως πράξεως με την οποία επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα, το Συμβούλιο οφείλει επίσης να αναφέρει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία προς τα οποία συναρτάται η νόμιμη δικαιολόγηση της αποφάσεώς του και τις σκέψεις που το οδήγησαν να λάβει την απόφαση αυτή (βλ., κατ' αυτήν την έννοια, προπαρατεθείσα απόφαση Bank Mellī Iran κατά Συμβουλίου, σκέψη 81 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Ως εκ τούτου, καταρχήν, η αιτιολογία τέτοιου μέτρου πρέπει να αφορά όχι μόνον τις νόμιμες προϋποθέσεις εφαρμογής των περιοριστικών μέτρων, αλλά και τους συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους το Συμβούλιο εκτιμά, κατά την άσκηση της εξουσίας του εκτιμήσεως, ότι πρέπει να ληφθούν τέτοια μέτρα εις βάρος του ενδιαφερομένου (βλ. κατ' αυτήν την έννοια, και κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου, T-228/02, Συλλογή, σκέψη 146, Faḥas κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 53, και απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2012, Sina Bank του Συμβουλίου, T-15/11, σκέψη 68).
- 73 Εντούτοις, κατά τη νομολογία, η λεπτομερής δημοσίευση των αιτιάσεων που γίνονται δεκτές εις βάρος των ενδιαφερομένων μπορεί όχι μόνο να προσκρούει σε επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος σχετικούς με την ασφάλεια της Ένωσης και των κρατών μελών της ή σχετικούς με τις διεθνείς τους σχέσεις, αλλά και να βλάπτει τα έννομα συμφέροντα των εμπλεκόμενων προσώπων και φορέων, καθόσον η δημοσίευση αυτή μπορεί να βλάψει σοβαρά τη φήμη τους, με αποτέλεσμα να γίνεται κατ' εξαίρεση δεκτό ότι μόνον οι ουσιαστικές διατάξεις και μια γενική αιτιολογία πρέπει να περιλαμβάνονται στην απόφαση περί δεσμεύσεως κεφαλαίων όπως αυτή δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα, εξυπακουομένου ότι η ειδική και συγκεκριμένη αιτιολογία της αποφάσεως αυτής πρέπει

να διατυπώνεται και να γνωστοποιείται στους ενδιαφερομένους με κάθε άλλο ενδεδειγμένο τρόπο (βλ. κατ' αυτήν την έννοια, και κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου, σκέψη 147, και απόφαση της 8ης Ιουνίου 2011, Bamba κατά Συμβουλίου, T-86/11, Συλλογή, σκέψη 53).

- 74 Στην προκειμένη περίπτωση, στην απόφαση 2011/522, στον κανονισμό 878/2011, στην απόφαση 2011/782 και στον κανονισμό 36/2012, το Συμβούλιο βασίστηκε, όσον αφορά τη συμπερίληψη του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους προσώπων που αφορούν τα περιοριστικά μέτρα, στους ακόλουθους λόγους:

«Πρόεδρος του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου του Χαλεπίου. Στηρίζει οικονομικά το συριακό καθεστώς.»

- 75 Στην απόφαση 2012/739, στον εκτελεστικό κανονισμό 1117/2012, στον εκτελεστικό κανονισμό 363/2013 και στην απόφαση 2013/255, το Συμβούλιο βασίστηκε, όσον αφορά τη συμπερίληψη του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους προσώπων τα οποία αφορούν τα περιοριστικά μέτρα, για τους ακόλουθους λόγους:

«Πρόεδρος του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου του Χαλεπίου. Αντιπρόεδρος του Cham Holding. Στηρίζει οικονομικά το συριακό καθεστώς.»

- 76 Διαπιστώνεται ότι οι λόγοι που αναφέρονται στις σκέψεις 74 και 75 ανωτέρω είναι αρκούντως σαφείς και συγκεκριμένοι. Πράγματι, λαμβάνοντας υπόψη το κριτήριο εγγραφής σχετικά με τα πρόσωπα τα οποία στηρίζουν το συριακό καθεστώς και εκείνα τα οποία ωφελούνται από αυτό (βλ. σκέψη 5 ανωτέρω), καθώς και το γεγονός ότι οι κατάλογοι που προσαρτώνται στις προσβαλλόμενες πράξεις αφορούν πολλές άλλες προσωπικότητες του συριακού επιχειρηματικού κόσμου, ο προσφεύγων ήταν σε θέση να αντιληφθεί ότι, λόγω της ασκήσεως σημαντικής επαγγελματικής δραστηριότητας, στήριζε το συριακό καθεστώς και ότι, ως εκ τούτου, το όνομά του ενεγράφη στους καταλόγους αυτούς. Εξάλλου, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, ο προσφεύγων αμφισβήτησε την αιτιολογία της εγγραφής του ονόματός του στους ως άνω καταλόγους.

- 77 Κατά συνέπεια, η αιτιολογία των προσβαλλομένων πράξεων εξαρκούσε για να τηρηθεί η υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία υπέχει το Συμβούλιο από το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Ως εκ τούτου, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πέμπτου λόγου, ο οποίος αντλείται από πλάνη εκτιμήσεως

- 78 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, παραθέτοντας το αξίωμά του ως αντιπρόεδρου του Cham Holding, δεδομένου ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως του εκτελεστικού κανονισμού 1117/2012 και της αποφάσεως 2012/739, καθώς και εν συνεχεία, δεν κατείχε τη θέση αυτή, καθόσον ο διορισμός νέου αντιπρόεδρου από τη γενική συνέλευση έγινε στις 18 Σεπτεμβρίου 2012.

- 79 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, αμφισβητεί τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος.

- 80 Προκαταρκτικώς, πρέπει να επισημανθεί ότι ο λόγος σχετικά με πλάνη εκτιμήσεως προβλήθηκε μόνο στο πλαίσιο του αιτήματος προσαρμογής των αιτημάτων της 16ης Ιουλίου 2013 και όχι με το δικόγραφο της προσφυγής. Αφορά την ένδειξη «αντιπρόεδρος του Cham Holding» και όχι τους λόγους στους οποίους βασίστηκε το Συμβούλιο κατά την αρχική εγγραφή του ονόματος του προσφεύγοντος σε κατάλογο προσώπων τα οποία αφορούν τα περιοριστικά μέτρα.

- 81 Συναφώς, υπομνήσθηκε στη σκέψη 49 ανωτέρω ότι το Συμβούλιο είχε ενημερώσει τον προσφεύγοντα με το από 29ης Μαΐου 2012 έγγραφο για την πρόθεσή του να συμπληρώσει την αιτιολογία της εγγραφής του ονόματός του σε κατάλογο προσώπων τα οποία αφορούν τα περιοριστικά μέτρα η οποία περιλάμβανε, εφεξής, στην αιτιολογία της, την ιδιότητά του ως αντιπροέδρου του Cham Holding.
- 82 Επιπροσθέτως, προκύπτει από τη δικογραφία ότι, κατά την ετήσια γενική συνέλευση του Cham Holding, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 2012, ο προσφεύγων δεν υπέβαλε υποψηφιότητα ώστε να εκλεγεί στη θέση του αντιπροέδρου.
- 83 Εξάλλου, στις 29 Νοεμβρίου 2012, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2012/739 και τον εκτελεστικό κανονισμό 1117/2012. Η αιτιολογία της εγγραφής του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων τα οποία αφορούν τα περιοριστικά μέτρα, ο οποίος παρατίθεται στο παράρτημα των ως άνω πράξεων, τροποποιήθηκε όπως είχε εξαγγείλει το Συμβούλιο με το προηγούμενο έγγραφο του.
- 84 Επομένως, διαπιστώνεται ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων, ο προσφεύγων δεν κατείχε πλέον το αξίωμα του αντιπροέδρου του Cham Holding.
- 85 Εντούτοις, δεδομένου ότι ο προσφεύγων ήταν ενήμερος για την σχεδιαζόμενη τροποποίηση της αιτιολογίας της αποφάσεως 2012/739 και του εκτελεστικού κανονισμού 1117/2012, κατά τον χρόνο που έλαβε χώρα η τροποποίηση στο πλαίσιο των οργάνων διοικήσεως του Cham Holding, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Συμβούλιο ότι χρησιμοποίησε την αιτιολογία αυτή στα παραρτήματα των ως άνω πράξεων.
- 86 Εντούτοις, όσον αφορά τον εκτελεστικό κανονισμό 363/2013 και την απόφαση 2013/255, που εκδόθηκαν αντιστοίχως στις 22 Απριλίου 2013 και στις 31 Μαΐου 2013, διαπιστώνεται ότι το Συμβούλιο ήταν σε θέση να ανασκευάσει την αιτιολογία τους, δεδομένου ότι μεσολάβησε χρονικό διάστημα οκτώ περίπου μηνών μεταξύ της πραγματοποιήσεως της γενικής συνελεύσεως και την έκδοση των προσβαλλομένων πράξεων.
- 87 Πρέπει επίσης να υπογραμμισθεί ότι ο προσφεύγων ουδέποτε αμφισβήτησε το βάσιμο της αιτιολογίας των προσβαλλομένων πράξεων όσον αφορά το αξίωμά του ως προέδρου του εμπορικού και βιομηχανικού επιμελητηρίου του Χαλεπίου. Εντούτοις, κατά πάγια νομολογία, αρκεί έστω και ένας λόγος να είναι βάσιμος για να ευσταθούν οι ως άνω πράξεις (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση Kadı II, σκέψη 119). Συνεπώς, η πλάνη εκτιμήσεως που διαπιστώθηκε στη σκέψη 86 ανωτέρω όσον αφορά το βάσιμο του συμπληρωματικού λόγου εγγραφής δεν δύναται να έχει ως αποτέλεσμα την ακύρωση των πράξεων αυτών.
- 88 Κατά συνέπεια, ο πέμπτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου και του τετάρτου λόγου, οι οποίοι αντλούνται από προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων, μεταξύ των οποίων το δικαίωμα ιδιοκτησίας, το δικαίωμα για προστασία της φήμης και της υπολήψεως, το δικαίωμα εργασίας, η ελευθερία του επιχειρείν και το δικαίωμα στο τεκμήριο της αθωότητας, το δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

- 89 Πρώτον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι οι περιορισμοί αόριστης διάρκειας στο δικαίωμά του ιδιοκτησίας οι οποίοι επιβάλλονται με τις προσβαλλόμενες πράξεις, καθώς και η ακαταλληλότητα των λόγων και η έλλειψη στοιχείων ικανών να δικαιολογήσουν τους περιορισμούς αυτούς, συνιστούν δυσανάλογη και μη ανεκτή προσβολή στο δικαίωμά του ιδιοκτησίας.

- 90 Δεύτερον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις περιορίζουν παρανόμως το δικαίωμά του στην προστασία της φήμης και της υπολήψεως, το δικαίωμά του εργασίας, την ελευθερία του να επιχειρεί και, τέλος, παραβιάζουν την αρχή του τεκμηρίου της αθωότητας.
- 91 Τρίτον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις προσβάλλουν το δικαίωμά του στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής του ζωής, «καθόσον τα μέτρα δεσμεύσεως πόρων και περιορισμού της ελευθερίας κυκλοφορίας συνιστούν δυσανάλογη προσβολή στο δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, καθώς και παραβίαση της γενικής αρχής της αναλογικότητας».
- 92 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, αμφισβητεί τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος.
- 93 Πρώτον, όσον αφορά την επιχειρηματολογία σχετικά με προσβολές του δικαιώματος στην υπόληψη και στη φήμη, του δικαιώματος εργασίας και της ελευθερίας του επιχειρείν του προσφεύγοντος, καθώς και σχετικά με παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας, δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 94 Συγκεκριμένα, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο πρέπει να προσδιορίζει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των λόγων, τούτο δε κατά τρόπο αρκούντως σαφή και ακριβή προκειμένου ο καθού να μπορεί να προετοιμάσει την άμυνά του και το Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του. Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται η προσφυγή πρέπει να προκύπτουν, κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, από το δικόγραφο καθεαυτό (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Ιανουαρίου 2003, Ιταλία κατά Επιτροπής, C-178/00, Συλλογή, σκέψη 6). Για τον λόγο αυτόν, το δικόγραφο πρέπει να διευκρινίζει σε τι συνίσταται ο λόγος ακυρώσεως στον οποίο στηρίζεται η προσφυγή, οπότε η αφηρημένη επίκλησή του δεν ικανοποιεί τις επιταγές του Κανονισμού Διαδικασίας (απόφαση της 12ης Ιανουαρίου 1995, Vihō κατά Επιτροπής, T-102/92, Συλλογή, σκέψη 68).
- 95 Εντούτοις, εν προκειμένω, πρέπει να επισημανθεί ότι η επιχειρηματολογία σχετικά με τις προσβολές των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αναφέρονται στη σκέψη 90 ανωτέρω δεν περιλαμβάνει κατά τρόπο σαφή και συγκεκριμένο τις αιτιάσεις που ο προσφεύγων προετίθετο να διατυπώσει. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο δεν ήταν σε θέση να προπαρασκευάσει δεόντως την άμυνά του και το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί, εξετάζοντας την ως άνω επιχειρηματολογία, να ασκήσει τον έλεγχό του.
- 96 Πρέπει επίσης να προστεθεί ότι, δεδομένου ότι οι απαιτήσεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας είναι δημοσίας τάξεως, στο Γενικό Δικαστήριο απόκειται να εγείρει αυτεπαγγέλτως λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από τη μη τήρηση των απαιτήσεων αυτών (αποφάσεις της 10ης Ιουλίου 1990, Automec κατά Επιτροπής, T-64/89, Συλλογή, σκέψη 74, και της 14ης Φεβρουαρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής, T-267/06, σκέψεις 35 έως 38). Τα επιχειρήματα σχετικά με τα θεμελιώδη δικαιώματα που αναφέρονται στη σκέψη 90 ανωτέρω πρέπει, επομένως, να απορριφθούν ως απαράδεκτα.
- 97 Δεύτερον, όσον αφορά την επιχειρηματολογία σχετικά με το δικαίωμα ιδιοκτησίας, πρέπει καταρχήν να υπομνησθεί ότι το δικαίωμα ιδιοκτησίας περιλαμβάνεται μεταξύ των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης και κατοχυρώνεται στο άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.
- 98 Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία, τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων δεν τυγχάνουν, στο δίκαιο της Ένωσης, απόλυτης προστασίας, αλλά πρέπει να εκτιμώνται υπό το πρίσμα της λειτουργίας τους εντός της κοινωνίας. Συνεπώς, μπορούν να επιβληθούν περιορισμοί στην άσκηση των οικείων δικαιωμάτων, υπό την προϋπόθεση ότι οι περιορισμοί αυτοί ανταποκρίνονται πράγματι σε επιδιωκόμενους από την Κοινότητα σκοπούς γενικού συμφέροντος και δεν συνιστούν, λαμβανομένου υπόψη του επιδιωκόμενου σκοπού, υπέρμετρη και απαράδεκτη παρέμβαση δυνάμενη να θίξει την ίδια την ουσία των διασφαλιζομένων κατ' αυτόν τον τρόπο δικαιωμάτων (προπαρατεθείσα απόφαση Makhlouf κατά Συμβουλίου, σκέψεις 97 έως 101 και 105).

- 99 Όσον αφορά την εφαρμογή των αρχών αυτών στην προκειμένη περίπτωση, πρέπει να επισημανθεί ότι τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν από τον προσφεύγοντα είναι αντίστοιχα προς εκείνα που το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Makhlouf κατά Συμβουλίου. Συγκεκριμένα, η επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά του προσφεύγοντος αποτελεί πρόσφορο μέτρο, καθόσον υπηρετεί σκοπό γενικού συμφέροντος πρωταρχικό για τη διεθνή κοινότητα, όπως είναι η προστασία του άμαχου πληθυσμού. Συγκεκριμένα, η δέσμευση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων ή στοιχείων από άλλες οικονομικές πηγές, καθώς και η απαγόρευση εισόδου στο έδαφος της Ένωσης προσώπων που έχουν ταυτοποιηθεί ως εμπλεκόμενα στη στήριξη του συριακού καθεστώτος δεν μπορούν, καθεαυτές, να κριθούν ως απρόσφορα μέτρα.
- 100 Περαιτέρω, τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα είναι επίσης αναγκαία, δεδομένου ότι με τη χρήση εναλλακτικών και λιγότερο καταναγκαστικών μέτρων, όπως το σύστημα χορηγήσεως προηγούμενης άδειας ή η υποχρέωση a posteriori δικαιολογήσεως της χρήσεως των καταβληθέντων κεφαλαίων, δεν επιτυγχάνεται το ίδιο αποτελεσματικώς η επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, ήτοι η καταπολέμηση της χρηματοδοτήσεως του συριακού καθεστώτος, ιδίως λαμβανομένης υπόψη της δυνατότητας καταστρατηγήσεως των επιβληθέντων περιορισμών.
- 101 Επιπροσθέτως, οι προσβαλλόμενες πράξεις, οι οποίες περιλαμβάνουν τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα, εκδόθηκαν κατόπιν τηρήσεως όλων των εγγυήσεων οι οποίες διασφαλίζουν τη δυνατότητα του προσφεύγοντος να ασκήσει τα δικαιώματά του άμυνας, όπως ήδη επισημάνθηκε στις σκέψεις 36 έως 58, στο πλαίσιο της αναλύσεως του δεύτερου λόγου.
- 102 Τέλος, οι προσβαλλόμενες πράξεις προβλέπουν τη δυνατότητα να επιτρέπεται η χρήση των δεσμευμένων κεφαλαίων για την κάλυψη βασικών αναγκών ή την εκπλήρωση ορισμένων υποχρεώσεων και να χορηγούνται συγκεκριμένες άδειες για την αποδέσμευση κεφαλαίων, άλλων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων ή οικονομικών πόρων, καθώς και τη δυνατότητα περιοδικής επανεξετάσεως του καταλόγου προκειμένου να διασφαλισθεί ότι τα πρόσωπα και οι οντότητες που δεν πληρούν πλέον τα κριτήρια ώστε να περιλαμβάνονται σε αυτόν θα διαγράφονται.
- 103 Τρίτον, όσον αφορά την επιχειρηματολογία σχετικά με προσβολή του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, επισημαίνεται ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις προβλέπουν επίσης ότι η αρμόδια αρχή κράτους μέλους μπορεί να επιτρέψει την είσοδο στο έδαφος του για λόγους επείγουσας ανθρωπιστικής ανάγκης (απόφαση της 12ης Μαρτίου 2014, Al Assad κατά Συμβουλίου, T-202/12, σκέψη 119).
- 104 Κατά συνέπεια, δεδομένης της πρωταρχικής σημασίας της προστασίας του άμαχου πληθυσμού στη Συρία και των παρεκκλίσεων που προβλέπουν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, οι περιορισμοί του δικαιώματος ιδιοκτησίας και του δικαιώματος στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του προσφεύγοντος τους οποίους συνεπάγονται οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν είναι δυσανάλογοι σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό.
- 105 Συνεπώς, πρέπει να απορριφθούν ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος.
- 106 Επομένως, απορρίπτεται η προσφυγή, χωρίς το Γενικό Δικαστήριο να χρειάζεται να αποφανθεί επί του παραδεκτού των αιτημάτων προσαρμογής των αιτημάτων τα οποία υποβλήθηκαν στο στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως και με το υπόμνημα της 16ης Ιουλίου 2013.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ¹⁰⁷ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων ηττήθηκε, καταδικάζεται στα δικαστικά του έξοδα, καθώς και στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, κατόπιν αιτήματος του τελευταίου.
- ¹⁰⁸ Εντούτοις, κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα θεσμικά όργανα που παρενέβησαν στη διαφορά φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Συνεπώς, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) **Καταδικάζει τον Fares Al-Chihabi στα δικαστικά του έξοδα, καθώς και στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**
- 3) **Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.**

Van der Woude

Wiszniewska-Białecka

Ulloa Rubio

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Απριλίου 2015.

(υπογραφές)